

LEGEA
monumentelor de for public

Parlamentul României adoptă prezenta lege:

Art.1. – Prezenta lege reglementează cadrul juridic general al realizării, amplasării și administrării monumentelor de for public.

Art.2. – În sensul prezentei legi :

a) *monumentele de for public* sunt bunuri imobile, lucrări de artă plastică monumentală, construcții sau amenajări neutilitare având caracter decorativ, comemorativ și de semnal, amplasate în spații publice, pe terenuri aflate în domeniul public sau privat al statului, ori al unităților administrativ teritoriale;

b) *monumentele de for public clasate* sunt monumentele de for public clasate ca monument istoric, până la data adoptării prezentei legi, și cuprinse în Lista monumentelor istorice, actualizată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, precum și cele clasate ulterior ca monumente istorice, potrivit prevederilor legale în vigoare.

Art.3. – Monumentele de for public sunt obiectul exclusiv al proprietății publice și se află în administrarea autorităților administrației publice centrale sau locale, ori a instituțiilor și serviciilor publice subordonate acestora, după caz.

Art.4. – (1) În condițiile legii, monumentele de for public sunt sau pot fi clasate ca monumente istorice.

(2) Monumentele de for public clasate urmează regimul juridic general al monumentelor istorice, potrivit reglementărilor legale în vigoare.

Art.5. – În condițiile prezentei legi, sunt sau dobândesc statutul de monumente de for public, după caz, bunurile imobile enumerate la art.2 lit.a), aflate, la data intrării în vigoare a prezentei legi, în spații publice, pe terenuri aparținând domeniului public sau privat al statului ori al unităților administrativ teritoriale, dacă :

a) amplasarea acestora s-a realizat în baza unei autorizații de construire emise cu respectarea reglementărilor legale în vigoare;

b) existența acestora este consemnată sau atestată ca notorie, până la data de 31 decembrie 1989, prin publicații științifice, ghiduri turistice sau alte tipărituri având caracter de informare publică, ori prin evidențele autorităților, instituțiilor și serviciilor publice;

c) realizarea și amplasarea acestora s-a realizat în conformitate cu prevederile prezentei legi.

Art.6. – (1) Monumentele de for public se pot realiza după cum urmează:

a) ca obiectiv de investiție prevăzut în bugetele autorităților, instituțiilor și serviciilor publice;

b) în cadrul unor programe și proiecte culturale finanțate din fonduri alocate de la bugetul de stat și/sau de la bugetele locale, potrivit prevederilor legale în vigoare;

c) în cadrul unor parteneriate constituite între autorități și/sau instituții publice subordonate acestora și persoane fizice sau juridice de drept privat, având drept scop susținerea unor programe sau proiecte de artă plastică monumentală;

d) în cadrul unor programe sau proiecte culturale promovate și susținute exclusiv din fonduri private, de persoanele fizice sau juridice de drept privat, cu acordul autorităților administrației publice locale competente teritorial.

(2) În situațiile prevăzute la alin.(1) lit.c) și d), autoritățile, instituțiile sau serviciile publice care administrează terenul pe care urmează a se amplasa un monument de for public vor stabili, prin act prealabil, încheiat cu persoanele fizice sau juridice de drept privat, condițiile de trecere în proprietate publică a statului sau a unității administrativ-teritoriale, după caz, a bunurilor imobile în cauză.

Art.7. – Amplasarea monumentelor de for public se va realiza cu respectarea tuturor prevederilor legale în vigoare, privind urbanismul și autorizarea executării lucrărilor de construcții, precum și a următoarelor condiții speciale:

a) în baza unei documentații de urbanism elaborate și aprobate potrivit prevederilor legale în vigoare;

b) cu avizul privind concepția plastică a monumentului de for public, emis de către Ministerul Culturii și Cultelor, în baza analizei realizate de Comisia Națională pentru Monumente de For Public.

Art.8. – (1) Se constituie și funcționează, pe lângă Ministerul Culturii și Cultelor, Comisia Națională pentru Monumente de For Public, ca organism consultativ de specialitate în domeniul monumentelor de for public.

(2) Comisia Națională pentru Monumente de For Public este formată din 7 membri, artiști din domeniul artelor vizuale și/sau critici de artă recunoscuți pentru competența profesională și probitatea morală.

(3) Numirea membrilor Comisiei Naționale pentru Monumente de For Public se face prin ordin al ministrului culturii și cultelor, pentru un mandat de trei ani, care poate fi reînnoit consecutiv o singură dată.

(4) Comisia este condusă de un președinte ales dintre membrii acesteia, cu votul majorității lor.

(5) Principalele atribuții ale Comisiei Naționale pentru Monumente de For Public sunt următoarele :

a) propune aprobarea strategiei Ministerului Culturii și Cultelor privind monumentele de for public;

b) analizează proiectele de monumente de for public propuse spre avizare și propune, după caz:

1. respingerea proiectelor;

2. revizuirea proiectelor, cu recomandări, în vederea unei analize ulterioare;

3. avizarea conformă a proiectelor;

c) propune Ministerului Culturii și Cultelor realizarea unor monumente de for public, în baza unor contracte de comandă încheiate cu autori importanți, în scopul asigurării condițiilor de exprimare a creativității acestora;

d) încredințează sau delegă, prin consens, președintelui ales, mandate și competențe în vederea exercitării, cu celeritate, a atribuțiilor specifice.

(6) Alte atribuții ale Comisiei Naționale pentru Monumente de For Public se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare al acestui organism, aprobat prin ordin al ministrului culturii și cultelor.

(7) Secretariatul Comisiei Naționale pentru Monumente de For Public este asigurat de către un funcționar public din compartimentul de specialitate din Ministerul Culturii și Cultelor, numit prin ordinul ministrului culturii și cultelor.

Art.9. – (1) În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, autoritățile publice și instituțiile sau serviciile publice subordonate acestora, după caz, vor transmite serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor situația monumentelor de for public aflate în administrare și care întrunesc condițiile prevăzute la art.5.

(2) În termenul prevăzut la alin.(1), autoritățile administrației publice locale ori instituțiile sau serviciile publice subordonate acestora vor identifica construcțiile sau amenajările având caracteristicile monumentelor de for public, dar care nu întrunesc condițiile prevăzute la art.5.

(3) Constatările potrivit alin.(2) se vor comunica serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor, urmând ca acestea să analizeze situațiile existente și să propună măsuri de intrare în legalitate sau de desființare, după caz.